

אברמסון לימד אף הוא זכות על המקידים: אין המקידים צד אלא עושים כל אחד עבודתו בחלקתו. הוא היה מושל הדרום. שם רוב הישוב הערבי. כל כפר ערבי חבץ פמנו איזו עזרה כשהוא ובמידת יכולתו ניסח לעשות. וזה גם בצמון. יש הרבה יהודים - אבל אלה עשו בעצמם את עבודתם ולא נזקקו לעזרת הממשלה...

נוכח גם מוסה חוסייני - וביקש להפגש אהי.

לונדון, 18.2.38

למרכז המפלגה -

ח.י.,

מבנקובר קיבלתי דרישה לשוב לארץ לועידת המפלגה שרוצים לקרוא בתחילת מרס. אחזור בקצרה על הקושי שאני רואה בנסיעה עכשיו מלונדון.

א) במשך החודש הפול ההכרעה בשאלת העליה.

ב) ויצמן הגיע הנח אחמול, ומחר תהיה ישיבת ההנהלה. מפני משה תדעו מהו המצב ומהי המלחמה העומדת לפנינו. ויצמן בעצמו אומר שיצא מכאן ב-5 למרס. לדעתי דבר זה לא יתכן. אם יעשה זאת - יקח על עצמו אחריות כבדה, אם לא להשתמש כמלים יותר חריפות ויותר אפתיות.

אנו משלמים עכשיו ביוקר רב את העזיבה (שנעשתה אמנם בסיבה מספקת בשעתה, שנחבדה) ואיני יודע מה נשלט אם גם בשבועות אלה לא נקשה את כל האפשר לבני-חמחה לעשות.

ג) יש צורך פנימי חמור של ההנועה לכנס את הועדה פועל, לא יאוחר מבאמצע מרס, ודווקא בלונדון, כמובן הדבר לא יעשה אם ויצמן לא ישאר כאן.

ד) ג'וזף דורש - לדעתי בצדק - שנזמין את ווייז לבוא ללונדון.

ה) בשנים-שלושת השבועות האחרונים החלה איזו פעולה, לא לגמרי בלי סיכויים: ולדעתי אין להפסיקה באמצע ואין להזניחה.

ו) אם כי בשאלת המדינה אני חמים דעה עם ויצמן, וסומך על תקיפותו יותר מאשר בכל ענין ציוני אחר, איני יודע בכל זאת אילו מצבים, מסיבות, השפעות, קשיים וכאלות יופיעו בכשך הימים - ומסופקני אם זו תהיה ממידת האחריות השלמה להשאיר את ויצמן לבדו -

ככהוא מוקף רק אנשי לונדון שאני חושש מאוד מאוד להלך רוחם, לחולשתם ולשיקול דעתם.

אך איני לוקח לעצמי זכות ההחלטה. אם המרכז ידון ויחליט אחרת - אקבל כמובן דעת המרכז. ואם תמצאו שהועידה חייבת להיות דווקא בחחילת מרס או באמצעו, ושעלי לבוא - אבוא עליכם רק לסלגרף לי. אני צריך לדעת תשובתכם בהקדם, למען אדע איך להתנהג בקביעת מועד הוה"פ הציוני.

שלום וברכה, ד.ב.ג.

לונדון, 18.2.38

גאוליק יקרה שלי -

מכהנך צער אותי מאוד מאוד. איני חושש למחלה שלך - מובטחני שהיא תעבור אחרי טיפול מתאים, אבל אני רואה שקשה לך מאוד לשאת פגעי-החיים הראשונים שנתקלת בהם בראשית צעריך ברשות ~~אמצע~~ עצמך. כמוך אני רואה שסיכוייך לקבל מיד בגמרך חוק לימודיך בסרת-הוראה הם קלושים מאוד. אבל גאוליק - אל יפול רוחך, החיים הם התאבקות קשה - ויקרה. ואל תבהלי. אין לך הכרת למהר בעבודה הוראה. מוטב שתוסיפי ללמוד. לאו דוקא בבית ספר. הלימוד האמתי מתחיל כגומרים בית ספר. עליך לקרוא הרבה. כמעט שעוד לא קראת כלום. ספרי הלימוד אינם מספיקים. לצערי הספרות העברית עודנה דלה - אבל גם זו טרם דלית. עליך לקרוא גם באנגלית - במקצועות שאינם בעברית. היה טוב אילו יכלת לעבוד זמן מה בקיבוץ - ולא דווקא בהוראה אלא עבודה מסש. נחוץ מאוד שיהיה לך מושג מכשי מה הם חיי עבודה ומהי החיישבות ומה הם חיי קיבוץ. עוד תספיק לעסוק בהוראה - עוד כל החיים לפניך. יש דברים שאי אפשר ללמוד מספר. אין כספר החיים - ואם מראשית עמדך על רגליך תשתקעי בהוראה יצטמצם עולמך. לאסרך אין מבנה הכלכלי מכריח אותך להתקיים על שכר עבודתך. אם כי את מתאוננת כבר ששכרו של עבנאל לא מספיק לכם הרי יש לכם לאשרכם עדיין הורים, שישמחו לעזור לכם. בשבילי בכל אופן עודך הילדה הקטנה שלי ועוד זמן רב לא אחרגל לרעיון שאת אשה הרואה בעצמה לקיומה.